

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 8C/234/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214656
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Šmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712214656.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou Mgr. Magdalénou Šmidtovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova ul. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421 so sídlom v Bratislave Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 27.09.2012 domáhal vo vzťahu k odporcovi náhrady majetkovej škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 1.051,08 €. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ, ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníkom Ž. W., K.. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 607/2006. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky vymáhanej súdnym exekútorom, v ktorom bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie spísal dňa 16.09.2010 a postupom podľa ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu doručil 20.09.2010 návrh na zmenu exekútora. Očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu zákonom stanovenej lehote. Napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky stanovené exekučným poriadkom, resp. O.s.p. nestalo sa tak. Je zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Podľa ustanovenia § 36 ods.2 veta prvá exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bolo exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ sa snaží vyriešiť všetky prekážky vyplývajúce z vyššie uvedených skutočností práve tým, že ako dôkaz označuje príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny a vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu bol nesprávny a rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 7 exekučného poriadku, účinného od 01.12.2006, ust. § 44 ods. 8 exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia

o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 10.04.2012 o zmene súdneho exekútora. Vznikla mu tým majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-€, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,-€, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- €. Celkovo vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu 175,- € a táto suma by nezaťažovala navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu. Zároveň si navrhovateľ uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie v primeranom čase zaručeného článkom 6. ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Správny úradný postup Okresného súdu je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa. Márnym plynutím času Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Márnym plynutím času boli legálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že nastanú účinky predpokladané ust. § 44 ods.8 exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa nasledovným rizikám: neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, neskorým ukončením procedúry, zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastáva riziko insolvenčnej povinného. Výpočet primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.051,08 € navrhovateľ uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu, podľa ktorej sa na každý rok poznačený prieťah nevzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t. j. cca 663,88 €. V danom prípade je nemajetková ujma určená vo výške 663,88 € za rok, :12 mesiacov v roku, = 5,32 € za mesiac a keďže exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 572, dní výška nemajetkovej ujmy predstavuje 1.051,08 €.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľ požadoval, aby súd medzitýmnym rozsudkom v zmysle ust. § 152 ods. 2 veta druhá in fine O.s.p. rozhodol o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin, pretože tento nerozhodol v lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXX P. (V.) Ž. W., K.. XX.XX.XXXX v zákonom stanovenej lehote, a následne, aby súd rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175,- € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1.051,08 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V predmetnej žalobe navrhovateľ uviedol, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Martin by porušovalo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Preto navrhovateľ v zmysle ust. § 12 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Martin sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer veci a k účastníkom konania.

Vzhľadom na zmätočnosť vyjadrenia navrhovateľa v súvislosti so vznesením námietky zaujatosti, navrhovateľ bol listom zo dňa 18.10.2012 vyzvaný, aby súdu oznámil, či vzniesol v predmetnej žalobe námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Martin a v prípade, že áno, aby konkretizoval vznesenú námietku zaujatosti v zmysle ust. § 14 a 15a O.s.p.. Podaním doručeným súdu 02.11.2012 navrhovateľ uviedol, že na výzvu odpovedá nasledovne: „Navrhovateľ nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p.“ Z úradného záznamu je zrejmé, že zákonný sudca v predmetnej veci konštatoval, že sa vo veci necíti byť zaujatý, a to ani pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom konania alebo k ich zástupcom.

Uznesením zo dňa 05.12.2012 bol navrhovateľ vyzvaný, aby svoje podanie doplnil v lehote 10 dní, a to tak, že predloží súdu kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie príslušného nároku na náhradu škody, dôkaz o tom, kedy túto žiadosť doručil Ministerstvu spravodlivosti SR a potvrdenie o tom, ako bola žiadosť o predbežné prejednanie vybavená. Podaním doručeným 20.12.2012 zaslal navrhovateľ odpoveď v tom zmysle, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podaným odporcovi, ktorý by navyše obsahoval vyznačený dátum podania.

Navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 20.12.2012, ani v následných podaniach, ktorými reagoval na jednotlivé opakované výzvy súdu, nepredložil kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Doloženie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku je potrebné za účelom toho, aby súd vedel vyhodnotiť, či nárok uplatňovaný v konaní pred Ministerstvom spravodlivosti SR, a následne uplatnený v konaní pred súdom je totožný a vyvodzovaný z rovnakých skutkových okolností. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že za predbežne prerokovaný možno považovať len taký nárok, ktorý čo sa týka argumentácie, dôvodov a uplatňovanej výšky, je totožný s nárokom uplatňovaným v konaní pred súdom. S ohľadom na uvedené súd na preskúmanie právomoci, keďže ide v tomto prípade o tzv. delenú právomoc, potrebuje kópiu tejto žiadosti podľa § 15 a 16 z. č. 514/2003 Z. z.. Keďže navrhovateľ nedoložil súdu kópiu podanej žiadosti, súd nemôže preskúmať, či sa navrhovateľ voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky domáha toho istého nároku, a to čo sa týka argumentácie, dôvodov, skutkového stavu a uplatňovanej výšky ako žalobou uplatnenou na súde v predmetnom konaní, a teda nemožno preskúmať, či bola založená právomoc súdu na prejednanie sporu. V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa, že rovnopis návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nevyhotovoval z dôvodu hospodárnosti, a preto žiada, aby sa súd oboznámil s príslušnými spismi odporcu, kde sa nachádza originál žiadosti, súd poukazuje na to, že v súdenom prípade sa jedná o sporové konanie, kde dôkazné bremeno zaťažuje prioritne navrhovateľa, a to aj v smere preukázania predbežného prerokovania nároku, a teda následného preukázania základnej procesnej podmienky konania, ktorou je právomoc súdu na konanie a rozhodovanie v tejto veci. Túto povinnosť nemožno prenášať na odporcu, nakoľko dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje navrhovateľa, ktorého povinnosťou je ním tvrdené skutočnosti preukázať v každom jednotlivom prípade.

Uznesením zo dňa 04.02.2013 navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- € za námietku zaujatosti. Proti rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 8Co/171/2013 zo dňa 26.04.2013 zrušil, a to z dôvodu, že navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že žiadnu námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p. nepodal a spoplatňovanie fiktívneho návrhu je preto bezpredmetné.

Súd uznesením zo dňa 09.08.2013 konanie zastavil pre nedostatok podmienok konania, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 6Co/524/2013 zo dňa 31.10.2013 uznesenie Okresného súdu Martin zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 17.02.2014 zaslal odporca vyjadrenie k žalobnému návrhu. Odporca uviedol, že toto vyjadrenie je relevantné pre všetky konania vo veciach spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti odporcovi v senáte 8C. Odporca vo vyjadrení uplatnil procesné námietky, konanie vykazuje nedostatky, a to zmätočnosť podania. Navrhovateľ síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Čo sa týka rozhodnutia o poverení exekútora po 15 dňovej lehote tak k tomu odporca uviedol, že z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 vyplýva skutočnosť, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí

pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučného titulu. Uvedené znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 - dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach, začatých po 01.06.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Pred 01.06.2011 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Ak nesprávnym úradným postupom má byť podľa navrhovateľa zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným nesprávnym postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Navrhovateľom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Nakoľko z citovaných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., konkrétne ust. § 6 ods. 1 je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnuté, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý už toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Predmetné rozhodnutia okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázku správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie taktiež nie je na mieste posudzovať. Navrhovateľ ďalej uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu. V tomto smere odporca poukázal na viaceré uznesenia Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorých vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Odporca považuje za nevyhnutné v prvom rade poukázať na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, 15 - dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku), ak ho súd nepoverí, 15 - dňová lehota neplatí. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažností, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Odporca má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Zároveň odporca poukázal aj na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 - dňovej lehoty a v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote. Lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia buď 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené odporca vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, resp. pri ktorom došlo k uplynutiu 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Ďalej sa odporca vyjadroval k materiálnej škode, ako aj k nemajetkovej ujme. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. považuje návrh navrhovateľa za právne neopodstatnený a žiada, aby súd návrh proti odporcovi v celom rozsahu zamietol a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania s tým, že odporca si uplatňuje právo na náhradu trov konania. Predmetné vyjadrenie bolo zaslané právnenému zástupcovi navrhovateľova poštou a bolo zaslané tak, aby sa mohol s ním oboznámiť ešte pred vykonaním nariadeného pojednávania.

Súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. (ďalej len „O.s.p.“) konal a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 29.04.2014 v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 24.04.2014 navrhol zrušiť nariadené pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a taktiež predložil návrh aj na doplnenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody. Odporca svoju neúčnosť ospravedlnil a žiadal, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti.

Zo spisu súd zistil, že navrhovateľ vo svojom odvolaní oproti uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku jednoznačne uviedol, že nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a ods.1 O.s.p. a z tohto dôvodu bolo odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku za podanie námietky zaujatosti vrátená Krajským súdom v Žiline bez rozhodnutia o predloženej námietke zaujatosti, teda, keďže zo strany účastníkov konania nebola vznesená námietka zaujatosti voči zákonnej sudkyne, nedošlo ani k porušeniu zásady nestrannosti súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, ktoré boli doložené do súdneho spisu, ako aj s obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/3206/2006 súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Mgr. Marián Kráľ podal dňa 13.10.2006 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na Exekútorskom úrade pod sp.zn. Ex/607/2006 vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: Ž. W., K.. XX.XX.XXXX, O. P. I. XXX o vymoženie 28.154,- Sk s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/0466/06 zo dňa 13.03.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.03.2006 a vykonateľnosť 30.03.2006. Okresný súd Martin vydal dňa 25.10.2006 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa, bytom Dolný Kubín, Radlinského 47, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené 10.11.2006. Navrhovateľ listom zo dňa 20.09.2010 podal návrh na zmenu súdneho exekútora s tým, že žiadal poveriť vykonaním exekúcie exekútorsky úrad JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislava, Záhradnícka 60. Okresný súd Martin požiadal súdneho exekútora, ktorému bolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie o vyjadrenie oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Súdny exekútor Mgr. Marián Kráľ si uplatnil trovy exekúcie a listom zo dňa 12.01.2011 Okresný súd Martin uznesením zo dňa 10.04.2012 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Exekúciu vykonávanú pod sp.zn. Ex/607/2006 vyhlásil za neprípustnú vzhľadom k tomu, že zistil rozpor medzi exekučným titulom a predmetnou zmluvou so zákonom. Proti predmetnému uzneseniu podal oprávnený odvolanie a zároveň v konaní 17Er/3206/2006 požiadal o prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ O.s.p.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase podania žiadosti o udelenie poverenia /ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z./ štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Zákon č. 514/2003 Z. z. v § 9 ods. 1 považuje za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Na predmetné exekučné konanie sa vzťahuje zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd na základe tvrdení navrhovateľa uvedených v návrhu zistil, že tento si uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 1.051,08 €, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin. Nesprávneho úradného postupu sa mal Okresný súd dopustiť tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Súd preto v zmysle ust. zákona č. 514/2003 Z. z. zisťoval existenciu podmienok, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne, a to:

- 1) Nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o udelení poverenia
- 2) Vznik škody
- 3) Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

O nárokoch na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom rozhoduje súd. Poškodený sa však môže domáhať súdnej ochrany až potom, čo písomne požiadal príslušný orgán, teda v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie žiadosti o odškodnenie a tento

orgán neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Vychádzajúc z ust. § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. a vyjadrenia odporcu prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany navrhovateľa boli doručené odporcovi 23.4.2012. Odporca uvádzal, že navrhovateľ mu neposkytol súčinnosť, lebo žiadosti nemali požadované náležitosti. Aj v prípade neodstránenia nedostatku žiadosti by v zmysle ust. § 16 ods. 2 veta za podkočiarkou č. 514/2003 Z.z. nebolo dotknuté právo poškodeného domáhať sa uspokojenia nároku na súde.

Súd konštatuje, že bolo preukázané, že navrhovateľ dňa 25.09.2012 písomne požiadal príslušný orgán, teda Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku. Doručenie žiadosti potvrdil aj odporca v podaní zo dňa 17.05.2013 a napokon to vyplýva aj z podacej pečiatky odporcu na sprievodnom liste. Odporca uvádzal, že navrhovateľ mu neposkytol súčinnosť, lebo žiadosť nemala požadované náležitosti. Aj v prípade neodstránenia nedostatku žiadosti by v zmysle ust. § 16 ods. 2 vety za bodkočiarkou zákona č. 514/2003 Z. z. nebolo dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde, preto obsah žiadosti o predbežné prerokovanie nebol rozhodujúci. Súd nemal preukázané, že by nárok navrhovateľa na náhradu škody alebo jeho časti bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Pri posudzovaní námietky premlčania, ktorú vzniesol odporca vo vyjadrení k veci, súd vychádzal z toho, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená súdnym exekútorom Mgr. Mariánom Kráľom dňa 13.10.2006. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 25.10.2006. Súdnemu exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi bolo doručené 10.11.2006. Návrh na zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená 20.09.2010 a uznesenie o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora bolo vydané 10.04.2012, doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa 13.04.2012. Dňom doručenia sa navrhovateľ mohol dozvedieť o škode, ktorá mu mohla vzniknúť tým, že súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Návrh na súd bol podaný 27.09.2012 a súd má za to, že návrh na začatie konania bol v predmetnej veci podaný v rámci 3 ročnej premlčacej lehoty, a preto námietka premlčania vznesená odporcom je nedôvodná.

Ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. považuje za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Na predmetné exekučné konanie sa vzťahuje zákon 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z pripojeného exekučného spisu síce vyplýva, že Okresný súd Martin skutočne nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v lehote 30 dní od doručenia tohto návrhu, teda v lehote, ktoré predpokladalo ustanovenie § 44 ods.8 exekučného poriadku platného od 01.12.2006. Je možné súhlasiť s navrhovateľom, že v tomto konaní, pokiaľ exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote je možné vidieť prietahy v konaní, teda nesprávny úradný postup súdu, avšak ďalším predpokladom na priznanie uplatnených nárokov navrhovateľa je preukázanie vzniku škody v príčinnej súvislosti s takýmto nesprávnym úradným postupom súdu a preukázania ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Pokiaľ navrhovateľ zdôvodňoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin, súd konštatuje, že z predmetného exekučného spisu Okresného súdu Martin je zrejmé, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 13.10.2006. Súd o tejto žiadosti rozhodol 25.10.2006 s tým, že vydal súdnemu exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi poverenie na vykonanie

exekúcie, teda rozhodol v zákonnej 15-dňovej lehote. Oprávnený navrhovateľ listom zo dňa 20.09.2011 podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Ako vyplýva z uplatnenia exekučných trov exekútora Mgr. Mariána Kráľa, ktorému súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie do momentu, keď došla na súd žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora, vykonával exekútor úkony pre úspešný výkon rozhodnutia, keď pohľadávka navrhovateľa - oprávneného bola čiastočne vymožená. Nie je možné preto konštatovať, že po podaní žiadosti oprávneného o zmenu exekútora nastalo riziko zániku povinnej, či riziko strany kontaktu s povinnou, či riziko insolvensie povinnej. Navrhovateľ podľa presvedčenia súdu nepreukázal rozhodujúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oba v žalobe uplatnené nároky. Za takýchto okolností súd nárok navrhovateľa na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy považoval za nepreukázaný a z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ navrhovateľ navrhol doplniť dokazovanie znaleckým posudkom pre vyčíslenie výšky vzniknutej škody, vypracovanie znaleckého posudku sa súdu javí ako neúčelné a vzhľadom na preukázaný skutkový stav veci irelevantné pre právne posúdenie nároku navrhovateľa. Súd preto takýto dôkazný návrh zamietol a takýto dôkaz nevykonal.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ argumentoval aj tým, že exekučný súd sa pri rozhodovaní o jeho návrhu dopustil zbytočných prieťahov, čím porušil jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a požadoval, aby súd konštatoval porušenie uvedeného práva, súd k tejto požiadavke navrhovateľa uvádza, že existenciu zbytočných prieťahov v súdnom konaní môže určiť len Ústavný súd SR, ktorý má právomoc rozhodovať o porušení ústavných práv fyzických a právnických osôb. Súd môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. len v prípade, tak ako to poukázal žalovaný vo svojom vyjadrení, ich konštatovania, či už vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností na prieťahy právoplatným rozhodnutím vydanom v disciplinárnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ však nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť v zmysle ust. § 120 ods. 1 OSP v tomto sporovom konaní a netvrdil, a ani nepreukázal kedy, ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorým rozhodnutím zistil existenciu prieťahov v súdnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu prvého stupňa.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech však ich právo na náhradu nepriznal, nakoľko odporca si trovy konania nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.